

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 17C/21/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112227983
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrícia Miskolczyová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2013:7112227983.2

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I, sudkyňou JUDr. Patríciovou Miskolczyovou, v právnej veci žalobcov: X) F. R., H.. X.X.XXXX, C. XX, E.P., X) D. R., H.. XX.X.XXXX, C. XX, E., zastúpených AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., IČO: 47 237 406, Kmeťova 26, Košice, proti žalovanému: Stavebné bytové družstvo I. Košice, IČO: 31 661 734, Vojenská 14, Košice, o zaplatenie 190 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom 190 eur a nahradiť na účet právneho zástupcu žalobcov trovy konania vo výške 165,61 eur pozostávajúce zo súdneho poplatku z návrhu vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 149,11 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia sa svojím návrhom zo dňa 30.10.2012 domáhali na žalovanom zaplatenia sumy 190 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že sa ako manželia rozhodli odkúpiť C. Č. XX H. X. S. H. B. V. XX N. E. do osobného vlastníctva - bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobca listom žiadal žalovaného o prevod uvedeného družstevného bytu do osobného vlastníctva. Na základe predmetnej žiadosti zaslal žalovaný ako vlastník bytu žalobcovi list datovaný k máju 2011 v, ktorom žalovaný informoval žalobcu o svojom postupe pri prevode bytov so zoznamom podmienok ako aj poplatkov, ktoré treba splniť a zaplatiť, aby žalovaný mohol začať konanie vo veci zabezpečenia podkladov potrebných k príprave zmluvy o prevode bytu do osobného vlastníctva. Vo svojom liste z mája 2011 žalovaný zvýraznil tlačným písmom údaje pre žalobcu, ktoré považoval za dôležité v súvislosti s úspešným prevodom družstevného bytu. Prvý údaj, ktorý týmto spôsobom dal do pozornosti žalobcovi, bolo ustanovenie § 29 ods. 2 zákona č. 180/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého sú bytové družstvá povinné uzatvoriť s nájomcom bytu zmluvu o prevode vlastníctva bytu do dvoch rokov odo dňa, keď nájomca požiadala o prevod vlastníctva bytu. Druhý zvýraznený údaj v liste žalovaného bol nasledovný: „Na základe rozhodnutia Predstavenstva SBD I. zo dňa 29.4.2010 bol schválený poplatok za prevod bytu do osobného vlastníctva v skrátanom termíne, t.j. k 30.6.2011 vo výške 190 eur pre nájomcov a 300 eur pre podnikateľské subjekty“. Žalovaný vo svojom liste ďalej v bodoch 1-4 poukazuje na nutnosť vyrovnania všetkých podlžností voči družstvu a nutnosť zaplatenia zvyšku anuity k 10.6.2011 vo výške 1.293,15 eur, manipulačného poplatku vo výške 48 eur, členského vkladu vo výške 16,80 eur a to všetko najneskôr do 10.6.2011, na čo je v liste niekoľkokrát poukázané s nasledovným upozornením v poslednej vete: „Až po splnení všetkých podmienok uvedených v tomto liste, začne družstvo zabezpečovať potrebné doklady na prevod bytu do osobného vlastníctva“. Z dôvodu žalobcovho záujmu na urýchlennom prevode bytu do osobného vlastníctva, žalobca dňa 30.5.2011 poplatok vo výške 190 eur zaplatil z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pričom prevod danej nehnuteľnosti bol následne realizovaný. Zvýrazneným dvojročnej maximálnej zákonnej lehoty, v rámci, ktorej je bytové družstvo povinné uzatvoriť s nájomcom bytu zmluvu o prevode vlastníctva bytu, spolu so zvýraznením poplatku za prevod bytu do osobného vlastníctva v skrátanom termíne k 30.6.2011 vo výške 190 eur pre nájomcov, žalovaný šikanózne vykladá uvedené ustanovenie § 29 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z., nakoľko tým vytvoril pre žalobcu dojem, že v prípade neuhradenia poplatku za prevod bytu v skrátanom termíne, bude jeho

žiadosť o prevod bytu do osobného vlastníctva vybavená až tesne pred uplynutím zákonnej dvoj ročnej lehoty, bez ohľadu na objektívne dôvody, či administratívne možnosti žalovaného. Predmetná zákonná dvojiročná lehota je maximálna, stanovená zákonom v rámci zachovania právnej istoty účastníkov právneho vzťahu pri prevode vlastníctva bytu a zákonodarca tým mienil dať prevádzajúcemu priestor vybavovať všetky žiadosti o prevod bytu do osobného vlastníctva len a zásadne v dvojiročnej lehote a už vôbec nie priestor na zavedenie poplatku za skrátenie konania. Na základe uvedeného sa žalobca domnieva, že takéto konanie zo strany žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 5 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. náklady spojené s prevodom vlastníctva bytu znáša predávajúci. Predávajúci môže požadovať od nadobúdateľa iba náhradu preukázateľne zaplatených správnych poplatkov a odmenu notára. Žalovaným požadovaný poplatok za urýchlené konanie vo výške 190 eur, ktorý žalovaný jednostranne zaviedol prostredníctvom rozhodnutia Predstavenstva SBD I. zo dňa 29.4.2010 nie je v žiadnom prípade správnym poplatkom ani odmenou notára a taktiež nie poplatkom, ktorý by vyplýval zo zákona č. 182/1993 Z.z. ani zo stanov žalovaného. Žalovaný požadovaním uvedeného poplatku konal mimo rozsah zákonných ustanovení, a teda prijal platbu neoprávnene.

Žalovaný sa k návrhu vyjadril písomnom podaním z 22.2.2013 a žiadal žalobu zamietnuť s odôvodnením, že žalobcovia neboli nijako nútení uhradiť poplatok za zrýchlený prevod bytu do vlastníctva, slobodne sa sami rozhodli ho uhradiť, čím došlo konkludentne k uzavretiu dohody, ktorej obsahom bol záväzok žalovaného zrealizovať zrýchlený prevod bytu do vlastníctva žalobcov a ich povinnosť uhradiť za to poplatok 190 eur. Žalovaný svoj záväzok splnil, preto mu vznikol nárok na poplatok, teda nedošlo u neho k bezdôvodnému obohateniu. Práve konanie žalobcov vykazuje znaky konania v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko využili možnosť zrýchleného prevodu bytu do ich vlastníctva (pred vybavením žiadosti iných záujemcov o prevod bytu, ktorý nemali záujem o zrýchlený prevod), a keď k nemu došlo, domáhajú sa vrátenia plnenia, ktoré dobrovoľne akceptovali a plnili. Obdobný mechanizmus poznajú a akceptujú viaceré právne predpisy SR, napr. zákon o správnych poplatkoch, kde je daná možnosť využitia zrýchleného vkladu do katastra nehnuteľnosti v kratšej ako zákonom stanovenej lehote, či prednostné vydanie občianskeho preukazu alebo pasu. Žalovaný, aby zabezpečil požiadavky nájomníkov na okamžitý prevod bytov do vlastníctva, zamestnáva 2 zamestnancov, teda má s tým zvýšené náklady. Ak by prevádzal byty v 2-ročnej lehote, postačoval by mu na vybavovanie uvedenej agendy 1 zamestnanec.

Žalobcovia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu žalovaného uviedli, že ust. § 29 ods. 2 zákona o vlastníctve bytov malo účelne vytýčiť maximálnu dobu prevodu vlastníckeho práva, no družstvo vykonáva toto právo šikanóznym spôsobom a uvádza členov družstva do zvlášť nepriaznivej situácie, z ktorej následne ťaží prostredníctvom urýchľovacích poplatkov. Vytvára enormný tlak na kupujúcich bytov, keďže ich žiadosti je ochotné vyhovieť najskôr o takmer 2 roky od podania žiadosti. Tento stav a dlhú dobu prevodu žiadnym spôsobom neodôvodňuje a bez uhradenia urýchľovacieho poplatku nie je ochotné zaoberať sa žiadosťou v skoršom termíne. Požadovaním urýchľovacieho poplatku družstvo v zmysle § 39 OZ evidentne obchádza zákon, nakoľko § 5 ods. 8 zákona č. 182/1993 Zb., ktorý je lex specialis jasne stanovuje, že náklady spojené s prevodom vlastníctva bytu a nebytového priestoru znáša predávajúci okrem zákonom stanovených poplatkov. Urýchľovací poplatok nie je správnym poplatkom ani odmenou notára. Zdôraznil tiež, že žalovaný vyzval žalobcov aj na úhradu manipulačného poplatku, ktorý ako sám žalovaný zdôvodnil, slúži na pokrytie nákladov spojených s prevodom bytu do vlastníctva. Je teda nesporné, že urýchľovací poplatok neslúži na reálne náklady družstva spojené s prevodom bytu do osobného vlastníctva. Inštitúty urýchleného vydania občianskeho preukazu alebo vkladu do katastra majú de facto aj de iure odlišnú povahu, v oboch prípadoch sa jedná o štátne inštitúcie, ktoré sú vystavené mnohonásobne vyššiemu tlaku ako ÚBD. Zákon so zaplatením poplatku za urýchlené vydanie pasu spája povinnú lehota na vydanie pasu a to dva pracovné dni. Pri zaplatení poplatku ÚBD nebola stanovená žiadna lehota, v ktorej bude žiadosť vybavená, iba prísľub, že sa tak stane v skoršom termíne.

Žalobcovia vzali návrh v časti príslušenstva späť, preto súd uznesením č.k. 17C/21/2013-33 zo dňa 7.5.2013 konanie v časti príslušenstva zastavil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a svedka a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov - list žalovaného adresovaný žalobcovi v 1. rade z mája 2011, potvrdenie o vklade

hotovosti na účet žalovaného zo strany žalobcu v 1. rade zo dňa 30.5.2011 na sumy 1.294,48 eur, 191,33 eur, 49,33 eur a 18,13 eur, zmluva o prevode vlastníctva k bytu uzavretá medzi žalovaným a žalobcami zo dňa 4.7.2011, rozhodnutie žalovaného zo dňa 20.4.2011 o pridelení družstevného bytu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobcovia na základe rozhodnutia žalovaného o pridelení bytu z 20.4.2011 nadobudli po zaplatení členského podielu X-P. C. Č.. XX H. X. S.. H. B. V.. XX N. E. do nájmu a listom z 11.5.2011 požiadali žalovaného o prevod uvedeného družstevného bytu do osobného vlastníctva.

Na základe predmetnej žiadosti žalovaný písomne oznámil žalobcovi v 1. rade listom z mája 2011, že obdržal jeho žiadosť a že postupuje pri prevode bytov podľa ust. § 29 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z., v zmysle ktorého sú bytové družstvá povinné uzatvoriť s nájomcom bytu zmluvu o prevode vlastníctva bytu do dvoch rokov (do dvoch rokov bolo hrubo vytlačené - pozn. sudcu) od požiadania a že na základe rozhodnutia Predstavenstva SBD I. zo dňa 29.4.2010 bol schválený poplatok za pred do osobného vlastníctva v skrátanom termíne, t.j. (ďalej opäť hrubo vytlačené - pozn. sudcu) k 30.6.2011 vo výške 190 eur pre nájomcov a 300 eur pre podnikateľské subjekty a že pokiaľ žiada o odkúpenie bytu k tomu termínu, uvedený poplatok musí byť uhradený k 10.6.2011. Ďalej predmetný list obsahuje pokyny súvisiace s realizáciou predmetného prevodu - povinnosť uhradiť zvyšok anuity 1.293,15 eur, manipulačný poplatok 48 eur, členský vklad 16,80 eur a všetky podližnosti voči družstvu, čo treba preukázať (opäť zvýraznené:) najneskôr do 10.6.2011 a na konci listu je hrubo napísané i podčiarknuté, že až po splnení všetkých podmienok uvedených v tomto liste, začne družstvo zabezpečovať potrebné doklady na prevod bytu do osobného vlastníctva.

Žalobca v 1. rade vkladom v hotovosti na účet žalovaného dňa 30.5.2011 uhradil sumy 1.294,48 eur, 191,33 eur, 49,33 eur a 18,13 eur.

Dňa 4.7.2011 uzavrel žalovaný ako prevádzajúci a žalobcovia ako nadobúdatelia zmluvu o prevode vlastníctva C. Č.. XX H. X. S.. C. M. H. B. XX N. E..

Z výpovede žalobcu v 1. rade súd zistil, že prevod bytu riešil jeho syn - Q. R.. Ten ako svedok vypovedal, že rodičia chceli odkúpiť družstevný byt, preto šiel na bytové družstvo, aby zistil všetky potrebné podklady. Tam mu povedali, že im príde list, kde bude uvedené všetko, čo treba splniť, a ak to splnia, dôjde k prevodu bytu. Splnili teda všetko, čo bolo v tom liste a následne na to bol byt prevedený do vlastníctva rodičov. Jedine pokiaľ ide o ten poplatok 190 Eur, k tomu nebolo nič vysvetlené, že za čo to je, prečo toľko. O expresný prevod bytu nežiadali, na družstve mu povedali, že sú termíny buď v lete alebo v zime, že keď to stihneme, tak môže dôjsť k prevodu bytu v lete. List pochopili tak, že musia byť uhradené všetky poplatky v ňom uvedené, aby došlo k prevodu a ak splnia všetky podmienky do leta, tak bude prevod v tom termíne do leta. Svedok nevedel, čo má byť ten skrátaný termín. Vnímal tlak zo strany družstva, že buď to zaplatia a dôjde k prevodu, alebo nezaplatia a k prevodu nedôjde. Ak by bol vedel, že ten poplatok je za zrýchlenú kúpu, určite by som zvažoval, či bude žiadať kúpu v skrátanom termíne.

K vykonanému dokazovaniu a skutkovej stránke veci právny zástupca žalobcov ešte uviedol, že zo strany družstva nebolo žiadnym spôsobom povedané, že tento poplatok 190 Eur môžu, ale nemusia žalobcovia uhradiť, nebolo im vysvetlené, čo obnáša. Výšku takéhoto poplatku určeného predstavenstvom nikto nereguluje. Nie je ani ničím odôvodnený. V zmysle zákona si môže družstvo uplatňovať len náhradu nákladov za správne a notárske poplatky. Ak by podobne ďalej postupovalo družstvo, môže si potom zaviesť aj nejaký ďalší manipulačný poplatok, ktorý opäť v priebežnej komunikácii s klientom nejako bližšie nevysvetlí a neodôvodní a klient ho uhradí, ak bude chcieť mať prevedený byt do vlastníctva. Predmetný poplatok nebol žiadnym spôsobom odôvodnený. Nebol preukázaný rozpis nákladov, ktorý mal pokrývať, ani predložené žiadne podklady, na základe ktorých bol zavedený.

Právny zástupca žalovaného opäť poukázal na to, že ust. § 5 ods. 8 nezahŕňa taxatívny výpočet. Navyše aj keď je ten poplatok uvedený paušálne, tak v podstate sa ním pokrývajú náklady na dve zamestnankyne, nakoľko družstvo ráta s tým, že väčšina ľudí využije tento zrýchlený prevod a samozrejme aj na papiere a techniku. Pokiaľ by to družstvo riešilo cez notára, tak v konečnom dôsledku by to znášal klient v notárskom poplatku.

Súd mal vykonaným dokazovaním za dostatočne zistený skutkový stav pre rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 5 ods. 8 z. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, náklady spojené s prevodom vlastníctva bytu a nebytového priestoru znáša predávajúci; predávajúci môže požadovať od nadobúdateľa náhradu preukázateľne zaplatených správnych poplatkov a odmenu notára podľa osobitných predpisov. Znalečné znášajú pomerne tí nadobúdatelia, ktorí o znalecký posudok požiadali podľa odseku 1 písm. f).

Podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Predmetom tohto konania je zaplatenie sumy 190 eur ako poplatku za zrýchlené konanie pri prevode bytu do vlastníctva z titulu bezdôvodného obohatenia. Z prevedeného dokazovania má súd preukázané, že žalobcovia ako nájomcovia predmetného družstevného bytu listom zo dňa 11.5.2011 požiadali žalovaného o prevod družstevného bytu do osobného vlastníctva. Následne písomne oznámil žalobcovi že je povinný uzatvoriť s nájomcom bytu zmluvu o prevode vlastníctva bytu do dvoch rokov a že na základe rozhodnutia Predstavenstva SBD I. zo dňa 29.4.2010 bol schválený poplatok za prevod do osobného vlastníctva v skrátenom termíne, t.j. k 30.6.2011 vo výške 190 eur pre a že pokiaľ žiada o odkúpenie bytu k tomu termínu, uvedený poplatok musí byť uhradený k 10.6.2011. Ďalej predmetný list obsahoval pokyny súvisiace s realizáciou predmetného prevodu - povinnosť uhradiť zvyšok anuity 1.293,15 eur, manipulačný poplatok 48 eur, členský vklad 16,80 eur a všetky podlžnosti voči družstvu, ktoré bolo potrebné uhradiť a úhradu preukázať do 10.6.2011 s tým, že až po splnení všetkých podmienok uvedených v liste, začne družstvo zabezpečovať potrebné doklady na prevod bytu do osobného vlastníctva. Z výpovede svedka, ktorý pre žalobcov zabezpečoval obstaranie podkladov pre prevod bytu do vlastníctva mal súd za preukázané, že pokyny družstva pochopil tak, že je potrebné splniť všetky podmienky v liste uvedené, vrátane úhrady poplatku 190 eur, aby družstvo zmluvu o prevode predmetného bytu so žalobcami uzatvorilo, preto aj všetky sumy v liste uvedené žalobcovia dňa 30.5.2011 uhradili. O expresný prevod bytu nežiadali. Ak by bol vedel, že ten poplatok je za zrýchlenú kúpu, určite by zvažoval, či budú žiadať kúpu v skrátenom termíne. K prevodu bytu napokon došlo na základe zmluvy zo 4.7.2011.

Podľa názoru súdu treba pri posúdení, či žalovaný bol oprávnený požadovať od žalobcu predmetný poplatok, vychádzať z ustanovení zákona č. 182/1993 Z.z., ktorý okrem iného upravuje aj podmienky nadobudnutia vlastníctva bytov od bytových družstiev a dospel k záveru, že aj pre tento typ prevodov je plne aplikovateľné ust. § 5 ods. 8 zák. č. 182/1993 Z.z. V súlade s týmto ustanovením bol žalovaný ako predávajúci povinný znášať náklady spojené s prevodom vlastníctva bytu a teda aj akékoľvek náklady spojené s tzv. zrýchleným konaním, pretože je nepochybné, že týmto poplatkom vo výške 190 eur nemali byť pokryté správne poplatky a odmena notára, ako jediné náklady, ktoré predávajúci podľa zákona môže požadovať od nadobúdateľa, aj to iba v prípade, že ich vynaloženie preukáže. V tomto kontexte je potom bezpredmetnou skutočnosť, že žalovaný mal predmetný poplatok ošetrený v internom predpise družstva schváleného predstavenstvom. Pokiaľ žalovaný mal aj s uprednostnením žiadosti žalobcu pred ostatnými žiadateľmi určité výdavky navyše, je to vnútorná záležitosť družstva, ktorá nemôže ísť na ťarchu žiadateľa. V neposlednom rade súd poukazuje na to, že žalovaný v konaní tvrdené výdavky za zrýchlené konanie žiadnym konkrétnym spôsobom nevyšpecifikoval a ich vynaloženie nepreukázal, preto sa ich stanovená výška v podobe poplatku 190 eur (300 eur pre podnikateľov) javí iba ako nejaká paušálne stanovená suma. Preto, pokiaľ žalobcovia v súvislosti s prevodom bytu do vlastníctva zaplatili žalovanému hoc aj dobrovoľne poplatok vo výške 190 eur za zrýchlený prevod bytu a popri tom ešte manipulačný poplatok vo výške 48 eur (na kompenzáciu nákladov spojených s prevodom), na strane žalovaného prijatím sumy 190 eur vzniklo bezdôvodné obohatenie ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, ktorý musí žalobcom vydať, pričom žalobu možno považovať za výzvu žalobcov na jeho vydanie. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v celom rozsahu.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd neúspešného žalovaného zaviazal na náhradu trov konania voči úspešnému žalobcovi.

Žalobca si prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote vyčíslil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia, z ktorých súd priznal trovy vo výške 149,11 eur za:

- 1) prevzatie a prípravu zastúpenia 17.10.2012 vo výške 18,26 eur + 7,41 eur režijný paušál,
 - 2) návrh na začatie konania zo dňa 30.10.2012 vo výške 18,26 eur + 7,41 eur režijný paušál,
 - 3) ďalšia porada s klientom zo dňa 22.5.2013 vo výške 2/3 úkonu (§ 14 ods. 2), t.j. 12,17 Eur + 7,81 Eur režijný paušál,
 - 4) písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 23.5.2013 vo výške 18,26 Eur + 7,81 Eur režijný paušál,
 - 5) účasť na pojednávaní dňa 5.9.2013 vo výške 18,26 Eur + 7,81 Eur režijný paušál,
- + 20% DPH.

O povinnosti žalovaného nahradiť žalobcom trovy konania v celkovej výške 165,61 eur na účet jeho právneho zástupcu súd rozhodol v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Právna zástupkyňa žalobcu má účet vedený v Tatrabanke, a.s. č.ú. 2911965099/1100.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, možno navrhnúť súdny výkon rozhodnutia alebo exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.